

Moanin' (Jęczenie)

Wpisany przez bluesever
Poniedziałek, 26 Wrzesień 2016 15:16 -

Moanin' (Jęczenie)

Benny Golson przymilał się w jednym z wywiadów pianiście Jazz Messengers Bobby'emu Timmons'owi chwalać jego funkową frazę, która mogłaby by stać się sztandarową melodią hard bopu: „...Powiedziałem, OK, Bobby. To brzmi świetnie. No i Lee [Morgan] i ja uczyliśmy się tego. Obaj, z kilku powodów, mieliśmy nadzwyczajną łatwość do grania, myślenia i oddychania tak samo. A nigdy tego nie ćwiczyliśmy. Nie myślałem, że może być inaczej. Zagraлиśmy dokładnie tak samo. Powiedziałem wtedy, OK, mamy to. Wieczorem poszliśmy to grać i zwracałem dużą uwagę na publiczność, jak oni to odbierają. Graliśmy i rozłożyliśmy ich. Chłopie, oni to pokochali. Ta melodia nazywała się Moanin'.”

Moanin'

W ciągu swojej historii jazz ciągle ewoluował, rozwijając się z- ale i przeciw wcześniejszym wcieleniom. W połowie lat 40-tych pojawił się bebop i odkrył jazz jako artystyczny gatunek, zdecydowanie odchodząc od swingu, muzyki popularnej w latach 30-tych i 40-tych. Bebop był muzyką do słuchania, nie do tańczenia, z ogromnym naciskiem na wirtuozowskie improwizacje solowe w miejsce pięknych wpadających w ucho melodii i aranżacji swingowych. Jednak pojawienie się bebopu samo w sobie spowodowało reakcje rozwojowe w latach 50-tych. Nowe gatunki były zróżnicowane: cool jazz był odpowiedzią przeciw bebopowi zaś hard bop utrzymywał wiele z bebopowej estetyki.

Art Blakey

Moanin' (Jęczenie)

Wpisany przez bluesever

Poniedziałek, 26 Wrzesień 2016 15:16 -

Muzycy hard bopowi kontynuowali bebopowy idiom, czyli improwizacje, a do tego swingujące rytmy i napędzającą sekcję rytmiczną. Artyści hard bopowi zachowali standardową 12-taktową strukturę bluesową i formę 32-taktową, jak również preferancje dla małych zespołów, combo, składających się z sekcji rytmicznej i jednego lub dwóch instrumentalistów dętych.

Art Blakey and the Jazz Messengers, 1958

Jednym z pierwszych hard bopowych muzyków, w rzeczywistości tym, który wymyślił ten termin w nazwie albumu z 1956 roku, „Hard Bop”, był perkusista i bandleader **Art Blakey**. Jego zespół **Jazz**

Messengers

to była dla tej koncepcji najbardziej utalentowana i oddziałująca grupa muzyków. Blakey uformował Jazz Messengers w 1953 roku z pianistą Horace Silverem jednak skład grupy nieustannie się zmieniał tak, że niewielu muzyków pozostawało w niej przez dłuższy okres. Te ciągle przetasowania zapewniały Artowi Blakey grę z młodymi i utalentowanymi artystami na jazzowej scenie.

Moanin' (Jęczenie)

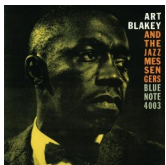
Wpisany przez bluesever

Poniedziałek, 26 Wrzesień 2016 15:16 -

Art Blakey

30 października 1958 roku Art Blakey i Jazz Messengers nagrali w Van Gelder Studio in New Jersey dla wytwórni Blue Note album **“Moanin’”**. Jest to jeden z najważniejszych i najbardziej wpływowych albumów w historii hard bopu zważywszy na znakomite kompozycje, aranżacje i wykonawców. Kwintet nagrywający to: Art Blakey z Pittsburga na perkusji, trębacz Lee Morgan, saksofonista tenorowy Benny Golson, basista Jymie Merritt oraz pianista Bobby Timmons, wszyscy z Filadelfii. Benny Golson zaaranżował cztery z sześciu utworów na płycie. Tytułowy utwór "Moanin'" napisał 22-letni wtedy Bobby Timmons - został największym hitem w karierze Arta Blakey'a.

Moanin', album

Robert Henry "Bobby" Timmons (1935 – 1974) urodził się w Filadelfii w Pensylwanii. Timmons był mocno kojarzony z stylem soul jazz, którego był współzałożycielem. Timmons stał się znany właśnie poprzez Jazz Messengers, w którym uczestniczył po raz pierwszy od lipca 1958 do września 1959, w tym podczas touru w Europie. Do grupy wciągnął go Benny Golson który mówił, że *„On był pomysłowy. ... Mógł grać bebop, mógł grać funky – mógł grać mnóstwo różnych rzeczy i ja pomyślałem, że to może być to co Art potrzebuje. On nie miał nikogo podobnego do Bobby’ego, który mógł iść tu lub tam a nie tylko spacerować pojedynczym korytarzem.”*

Moanin' (Jęczenie)

Wpisany przez bluesever

Poniedziałek, 26 Wrzesień 2016 15:16 -

Bobby Timmons

Niestety Timmons miał niełatwe życie, które zakończył szybko bo w 1974 roku. Zmarł na marskość wątroby w wieku 38 lat. Część jego problemów była skutkiem ogromnej wrażliwości na nieprzychylną krytykę. Niektórzy krytycy nie wiedzieli o nim nic. Niektórzy wiedzieli, jak np. Gary Giddins czy Marc Myers ale za późno dla Timmonsa, gdyż w czasach gdy był on uznany za bardzo nie docenionego, znakomitego nowatorskiego lidera i twórcy ten już od wielu lat nie żył.

Bobby Timmons

Bobby Timmons napisał swingujący 'kawałek' "Moanin'" z jasną intencją – chciał pokazać siłę gry każdego członka zespołu pozwalając mu na uczuciową 'jazdę' w rytmie pełnego hard bopu. Ponieważ Blakey nigdy nie eksponował w swoim zespole soulu preferując trzymanie

Moanin' (Jęczenie)

Wpisany przez bluesever

Poniedziałek, 26 Wrzesień 2016 15:16 -

---

intensywnego rytmu i bezpośredniość gry, funk jest raczej dorozumiany niż stwierdzony wprost. To mogło być niezgodne z intencją Timmonsa gdyż grał on z funkowym darem, ale ten ukryty rytm pasował bardzo do Lee Morgana, który grał intensywnie nawet w rytmicznym reżimie. W tym utworze z pełną oczywistością grał bluesowe, ekspresyjne frazy, które były ścisłe i skoncentrowane nawet gdy „jęczał”. Efekt jest elektryzujący – wspaniałe napięcie między rytmami bliskimi soulful a ostrym skoncentrowanym hard bopem.

Benny Golson

Melodia "Moanin'" ma character 'zawołanie i odpowiedź' (call and response). Grana w tonacji f-moll. Jedno konto kreacyjne należy do Benny Golsona, saksofonisty tenorowego w zespole Blakey'a: Timmons ma pierwsze osiem taktów, które często gra między frazami, ale cały utwór ujawnia się dopiero gdy Golson zachęca go do zbudowania mostu. Trębacz Lee Morgan wirtualnie skradł show przez swoje śmiałe, buńczuczne solo. Zresztą można odnieść wrażenie, że song ten napisany jest przede wszystkim dla niego.

Lee Morgan

Moanin' (Jęczenie)

Wpisany przez bluesever

Poniedziałek, 26 Wrzesień 2016 15:16 -

"Moanin'" to jedna z tych melodii, które pomogły stworzyć w końcu lat 50-tych i na początku 60-tych styl "soul jazz". Powstały m.in. pod wpływem gospel "Moanin'" zastosował technikę call-and-response między fortepianem a instrumentami dętymi. Zamiast spacerującego basu Merrit gra rytmicznie pędzącą linię basową, podczas gdy Blakey gra rytm swingu z uderzeniami na dwa i cztery. Morgan, Golson i Timmons grają swoje solo przez dwie zwrotki, potem dają miejsce Jymie Merrittowi. Morgan wykonuje swoje solo z wyraźnym bluesowym przegięciem i utrzymuje jedność przez chwytliwe riffy. Golson jakby kontynuuje swoje solo po zakończeniu przez Morgana używając bardzo podobnych stylowo riffów. Timmons podąża w bluesowym stylu zmieniając frazy akordowe rozwijając serię schematycznych riffów. "Moanin'" podsumowuje powrót do początku i krótka fortepianowa puenta. Ten utwór jest najlepszym przykładem funky lub soul jazzu.

Jymie Merritt

"Moanin'" został nagrany i wykonany olbrzymią ilością razy stając się oczywiście standardem jazzowym. Gary Giddins skonstratował, że ten song "włożył muzyczny świat do twojego ucha" oraz, że to była

„ta część funky, która była powrotem do korzeni ruchu Horace Silvera, [Charlesa] Mingusa i Raya Charlesa, muzyków, którzy rozwijali go różnymi drogami.”

Jon Hendricks

napisał później słowa i melodia instrumentalna stała się piosenką. Nagranie Hendricksa razem z Lambert i Rossem jeszcze bardziej podniosło popularność tej kompozycji.

Moanin' (Jęczenie)

Wpisany przez bluesever

Poniedziałek, 26 Wrzesień 2016 15:16 -

---

moanin' by Grady89